

under Nr. 7; men jeg maa dog erindre om, at i Virkeligheden paalægges jo den bestaaende Forligslovgivning den Forpligtelse, hvorom Forslaget handler. Vi have kun villet gjøre Bort til, at man ikke saa let som tidligere skal kunne undrage sig denne Pligt. Forfjellen mellem det her Foreslaede og det Tidligere er kun den, at tidligere laa det ulukkende til Modparten, om han vilde gjøre Vedkommende ansvarlig lige overfor Lovbestemmelserne om Udeblivelse fra Forligsprøven, men i Følge dette Endringsforslag vilde vi have, at Overholdelsen af den Pligt, der er tilstede, skal paafes af selve Retten. Dette gjøre vi dog meget mildt, i det vi sige, at Vedkommende, naar Pligten ikke overholdes, blot idømmes en lille Mult paa 2—10 Kr. Pligten er den samme, som altid har bestaaet; vi gjøre ikke nogen Forandring deri, men ville blot have, at hvad der er Pligt, saa vidt mulig skal og bør overholdes. — Det subsidiære Forslag under Nr. 8, som det ærede Medlem syntes at kunne gaa ind paa, er jeg en meget afgjort Modstander af. Det ærede Medlem kom til at sige, at det var godt, fordi det vilde bringe Parterne til at skrive en ordentlig Forligsflage; men jeg er netop bange for, at der skal gjøres for stærke Fordringer gjældende til Formen, idet man let udsætter sig for, at Retten siger, at Grundene ikke ere nysigtigt og klart nok ansførte, saaledes at den, der giver Fuldmagt til en Anden, og som skal fremsjøre Grunde for sin Udeblivelse, absolut bliver nødsaget til at søge retslyndig Hjælp for at faae Fuldmagten skrevet. Dertil kan jeg ikke være med, thi derved forbyres Forligsprøven ikke saa ganske ubetydelig. Man veed jo dog, at en Retslyndig ikke kan gjøre sit Arbejde for Intet lige saa lidt som andre Mennesker. — Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale de af mig stillede Endringsforslag til det høie Things Vedtagelse.

Det. Hansen: Det ærede Thing vil maafe erindre, at Anskuelse ved denne Sags 1ste Behandling stode meget bestemt mod hinanden; der var da en betydelig Uenighed paa flere Punkter. Derimod vil det ærede Thing have set, at der, saaledes som Sagen nu er kommen fra Udvalget, er opnaaet Enighed om de fleste Punkter, idet der kun i ganske enkelte Henseender endnu staar Lovtemaal tilbage. Det Udvalg, hvori vi have siddet, har saaledes, om jeg saa maa sige, virket som en Forligslovgivningskommission og har opnaaet et helbdigt Resultat, uagtet der har siddet 3 Sagførere i samme. Jeg tror ogsaa, at det Forlig, der er opnaaet i Udvalget, til en vis Grad strækker sig til selve den høitærede Justitsminister; i alt Fald er der vistnok kun et enkelt Punkt, hvorom der ikke er opnaaet Enighed med ham. Forliget omfatter ganske vist ikke det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth). Han har stillet et Endringsforslag, der staar i

faa bestemt Modstrid til, hvad der, navnlig af hans egne Venner, anses for det Nigtige, at det maa forundre, hvis han virkelig kan tro, at han kan faae noget af disse Endringsforslag sat igjennem her i Salen. Vi Andre have — i det Mindste gjælder det mig — strakt os saa vidt, som vi troede, det nogenlunde var gjørligt, for at vi kunde opnaa et praktisk Resultat. Jeg for mit Vedkommende vilde ganske vist have foretrukket, om Tilladelsen for Sagførere til at møde ved Forligsprøve for Parter, der have gyldige Grunde til at udeblive, var bleven udstrakt til det hele Land og ikke var bleven indskrænket til Kjøbenhavn alene. Jeg finder, at der navnlig ikke er god Grund til at gjøre en Forskjel i denne Henseende mellem Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, men ganske vist er det vanskeligt at gjøre en Forskjel mellem Kjøbstæderne og Landet, da Forligskommissionerne i de aller fleste Tilfælde ere fælles for Kjøbstad og Land. Skulde der gjøres en Sondring, maatte det da være mellem Kjøbenhavn paa den ene Side og det øvrige Land paa den anden Side, og da der var Udfigt til at opnaa Enighed paa dette Grundlag, er jeg gaaet med dertil, tilmed da man maa indrømme, at de Grunde, der tale for at udelukke Sagførere, maaske ere noget stærkere paa Landet end i Kjøbenhavn. Det er ligeledes kun, om jeg saa maa sige, for den kjære Freds Skyld, at jeg er gaaet med til Forslaget under Nr. 5 om at § 5 skal udgaa; saaledes at altsaa Forligskommissionerne vedblivende skulle have Myndighed til at udsætte en Sag i 8 a 14 Dage, selv om den ene Part protesterer derimod. Jeg tror nok, at der kan være Fare for Misbrug heraf; men paa den anden Side kan det ikke negtes, at det kan have gavnlige Følger, og jeg har ikke tillagt denne Omstændighed saa stor Betydning, at jeg derover vilde fremkalde nogen Dissens. — Jeg skal dernæst udtale mig angaaende Forslag, der findes under Nr. 7 og 8. Ærede Medlemmer ville bemærke, at det ene er stillet som principalt af Hvertallet, blandt hvis Medlemmer jeg er, medens det andet er stillet som subsidiært af ærede Medlemmer af det samme Hvertal, som imidlertid, da baade det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) og jeg ikke have villet være med dertil, er blevet til et Mindretal. Jeg maa ligesom det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds udtale mig bestemt mod Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 8. Det lider af den Mangel, at det gjør Møde for Forligskommissionen uden juridisk Beileddning endnu besværligere for Parterne, end det for Diebliffet er. Parterne henvende sig ganske vist allerede nu ofte til deres juridiske Konsulent, til Sagføreren, naar de blive indkaldte til Forligskommissionen, eller naar de selv ville indkalde Nogen for Forligskommissionen; men det er vistnok i Lovgivningens Aand og der-